

No. 1

VOLUME 41

SAUSIS - JANUARY, 1955

EDITOR — DR. JUOZAS LEIMONAS,

52 Thomas Park, South Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAL,

395 W. Broadway, South Boston 27, Mass.

* * *

**KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL
OFFICERS 1954—1955**REV. ALBERT J. CONTONS, Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.ALEXANDER WESEY-VASILIAUSKAS, President
72 Steamboat Road, Great Neck, New YorkEDWARD A. DANIELS, Vice President
4 Marion Avenue, Worcester, Mass.JOSEPH A. SAKEVICH, Vice President
94 Grace St., Irvington 11, New JerseyDIANE O. SHATAS, Recording Secretary
784 East Broadway, South Boston 27, Mass.MRS. TILLIE A. GERULIS, Financial Secretary
38 Providence St., Worcester 4, Mass.WILLIAM KOLICIUS, Jr., Treasurer
3522 Marge Drive, Pittsburgh 34, Pa.FRANK J. VASKAS, Trustee
206 Van Buren St., Newark 5, New JerseyJOHN S. DANIELS, Trustee
149 W. Eighth St., S. Boston 27, Mass.KONSTANT J. SAVICKAS, Esq., Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago, Illinois**RITUAL COMMITTEE**LONGINAS L. SVELNIS, Chairman
163 "I" St., South Boston 27, Mass.ADELE CERESKA, Secretary
58 E. Mountain St., Worcester, Mass.V. ED. PAVIS,
1409 S. 51st Court, Cicero 50, Illinois**LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE**JOHN CHERVOKAS, Chairman
31 Earle St., Norwood, Mass.Chicago District — JOSEPHINE KUIZIN,
2781 W. 10th Place, Gary, IndianaPittsburgh District — HELEN GIRDIS
2407 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.New York - New Jersey District ANNE KLEM
183 Dukes St., Kearny, New JerseyNew England District — MRS. THEODORE F. PINKUS
76 Providence St., Worcester 4, Mass.**HONORARY MEMBERSHIP COMMITTEE**LEONARD ŠIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Secretary;
ANTHONY J. MAZEIKA, FRANK RAZVADAUSKAS,
IGNAS SAKALAS.**CONTENTS — TURINYS**

WE ARE THE KNIGHTS OF LITHUANIA — L. Valinskas	3
NEGRIAUTI, BET STATYTI — Alfa Sušinskas	4
LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJA — Ignas Sakalas	5
THE MISSAL AND THE MASS — Rev. Albert J. Contons	8
MINTYS IR IVYKIAI	9
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS — Redaguoja Ig. Sakalas	10
"DEARIE'S KITTENS" — Alice C. Jakmauh	12
SACRAMENT OF PENANCE — SACRAMENT OF SPIRITUAL REBIRTH — Rev. Michael Tamulevičius	14
KUNIGAIGŠTYTĖ ALDONA	17
THE STORY OF LITHUANIA — Juozas Brocktonietis	18
ENCIKLIKOS RERUM NOVARUM REIKALAVIMAI — J. L-kas	19
THE GREAT PERSONALITY	20
SPORTS OF ALL SORTS — Phil Carter	22

Viršelis dailininko P. Osmolskio.

PUBLIC RELATIONSL. VALIUKAS, Los Angeles, California
JUOZAS SADAUSKAS, Cleveland, Ohio
LAURA YUCIUS, Chicago, Illinois**ADVISORY STAFF**

REV. JOHN D. ZUROMSKIS, Chairman

* * *

All correspondence should reach the editor by the 10th of the month preceding the next issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

VYTIS — THE KNIGHT

Published monthly by the Knights of Lithuania.
Entered as 2nd class matter February 25, 1954, Putnam, Conn.,
under the Act of March 3, 1879.

POSTMASTER: if undeliverable, send form 3579 to VYTIS,
Putnam, Conn.

N. P. Seserų Spaustuvė, Putnam, Conn.

WE ARE

The Knights of Lithuania

to —

- BE A BETTER U. S. CITIZEN
- BECOME A BETTER CATHOLIC
- ADVANCE THE LITHUANIAN CAUSE
- PARTICIPATE IN LOCAL AND NATIONAL PUBLIC AFFAIRS
- GET ACQUAINTED WITH LITHUANIAN HISTORY AND CUSTOMS
- TAKE A PART IN THE FIGHT FOR LITHUANIA'S FREEDOM
- PARTICIPATE IN LITHUANIAN CULTURAL ACTIVITIES
- MAKE MORE LITHUANIAN FRIENDS
- HAVE FUN AND ENJOY LIFE
- TAKE PRIDE IN YOUR HERITAGE

ABOUT THE KNIGHTS OF LITHUANIA

HISTORY

The Knights of Lithuania, an American Lithuanian Catholic youth organization, was founded on April 27, 1913, at a meeting at St. Francis Roman Catholic Lithuanian Parish Hall in Lawrence, Mass. M. A. Norkūnas, S. Bugnavičius, and The Rev. A. Jusaitis had prepared the first by-laws for that new group. The Rev. A. Kaupas gave the name — *The Knights of Lithuania* — for the new organization. M. A. Norkūnas was elected the first National President and held this office for two terms. M. A. Norkūnas is called the founder and the father of the Knights of Lithuania organization. M. A. Norkūnas died in 1952 and is buried in Lawrence, Mass.

The Knights of Lithuania organization operates under the charter of the State of Illinois.

MEMBERSHIP

- To be a member of the Knights of Lithuania one must be a practicing Catholic and of Lithuanian parentage.
- Divisions of the Knights of Lithuania: a) Juniors; b) Regular or Active.
- Junior members may be those between the ages of six and sixteen.
- Regular or Active members may be individuals 16 years of age and older.

PURPOSE OF THE ORGANIZATION

- The Knights of Lithuania strive to unite American Lithuanian youth into a strong group.
- The Knights of Lithuania try to further among their members a deeper understanding and more zealous practice of the Catholic faith.

- The Knights of Lithuania try to educate their members to become better U. S. citizens.
- The Knights of Lithuania encourage among the youth a love of the land of their fathers, Lithuania, and an appreciation of the Lithuanian language and customs.

COUNCIL ACTIVITIES

- The Knights of Lithuania organize youth into councils and councils into districts.
- The council holds its meetings at least once a month.
- The council arranges socials, plays, concerts, exhibits and games.
- The council supports its parish affairs and other Lithuanian activities of a patriotic and loyal nature.
- Council officers (President, two Vice-Presidents, Secretary, Financial Secretary, Treasurer, and other officers) are usually elected at the monthly meeting in December.

RELATIONS WITH OTHER ORGANIZATIONS

- The Knights of Lithuania maintain connections with Lithuanian and the more prominent non-Lithuanian institutions and organizations.
- The Knights of Lithuania maintain close relations with the *Ateitininkai*, a Catholic associations of Lithuanian intellectuals.
- The Knights of Lithuania take an active part in the activities of the American Lithuanian Council, Inc., and the Lithuanian American Community, Inc.
- The Knights of Lithuania support Lithuania's fight for freedom, headed by the Supreme Committee for Liberation of Lithuania, the American Lithuanian Council, and the Committee for a Free Lithuania.

NATIONAL CONVENTION

The National Convention is the highest Knights of Lithuania tribunal. It has power to amend the by-laws, elect Supreme Council officers and committees and make decisions in all matters relative to the organization. The national conventions are held annually. The national convention is a fete of the organization heavily attended by hundreds of members from all parts of the U. S.

OFFICIAL ORGAN

The official organ of the Knights of Lithuania is the monthly magazine *Vytis* (The Knight). Members paying \$3.00 annual dues receive the *Vytis* magazine.

Ne griauti, bet statyti

Alfa Sušinskas

1. NENUTILDOMI MURMEKLIAI

Lietuvių kalboje murmekliu yra vadinamas toks žmogus, kuris murma dėl mažiausios priežasties ar net ir be jokios priežasties; murmeklis murma nuolat ir visur: jis niekuomet nepasitenkina, jam nieko negana, ir niekas nėra jam geras, ir kiekvienas kito žmogaus darbas yra jam blogas.

Tokių murmeklių yra visuose luomuose ir visose organizacijose.

Murmekliai niekur ir niekuomet nieko konkretaus nenudirba ir nenuveikia. Jie visada laiko save gudriausiais ir daugiausia išmanančiais, nors iš tikrųjų jie maža teturi išminties: jų tik burna plati ir liežuvis ilgas, o jų tuščia puikybė — didesnė už juos pačius...

Jei murmeklis yra organizacijos narys, savo nuolatinį murmėjimą jis perkelia ir į organizacinį gyvenimą, į visus organizacinius darbus. Murmeklis, būdamas organizacijos narys, savo murmėjimu prieš visus ir prieš viską organizacijoje nenudirba nieko gero: jis ne stato, bet griaua visoki organizacinį pasireiškimą. Dėl to organizacijos narys murmeklis nėra mėgiamas ir nėra pageidaujamas organizacijoje: jis čia yra lyg penkta koja šneliui...

2. GRIAUNANTIEJI KRITIKAI

Kritika yra sveika tada, kada ji nurodo trūkumus ir parodo geras, teigiamas savybes. Kritika yra skirta statyti, jungti, tobulinti, teisingai įvertinti, o ne griauti ir ne niekinti. Teisinga ir kultūringa kritika yra reikalinga ir naudinga visose gyvenimo srityse. Ir organizaciniame gyvenime ji yra būtina.

Žmonės, kurie ką nors kritikuoja, yra vadinami kritikai. Kritikai turi laikytis teisingos kritikos reikalavimų: jie neturi perdėti, jie turi teisingai įvertinti, savą kritika jie turi ieškoti tiesos ir tik tiesai tarnauti; kritikai turi padėti statyti, o ne vien tik griauti, ne vien niekinti.

Organizacijos narys murmeklis įsivaizduoja esąs tobulas ir neklystas organizacinis kritikas; jis mano, jog jo nuolatinis murmėjimas yra pati geriausia organizacinio gyvenimo kritika.

Bet toks kritikas murmeklis savo kritika nieko teigiamo neduoda organizacijai: jis neieško tiesos, nesirūpina trūkumus kuo nors realiai pašalinti, jis neduoda pozityvių ir naudingų pasiūlymų... Jam gi ir nerūpi teisinga kritika, tobulinanti organizacinį gyvenimą; jam terūpi sugriauti tai, ką kiti dideliu darbu bei vargu padaro ir pasiekia.

Griaunantieji, o ne statantieji kritikai yra labai kenksmingi organizaciniame gyvenime.

3. TIKRIEJI VEIKĖJAI

Ne kiekvienas, kuris veikia, jau yra ir veikėjas... Veikėjo vardas gaunamas ne už beprasmišką lakstymą bei šūkavimą nieko konkretaus ir teigiamo nepadarant, bet už organizacinius, nors ir mažus, darbus, kurie tikrai pakelia organizacinį gyvenimą.

Kas yra tikrasis veikėjas? Pirmiausia jis nėra tas asmuo, kuris pats save veikėju laiko; veikėjas yra tas, kurį kiti žmonės tokiu laiko.

Jei organizaciniai veikėjai turėtų sau pasirinkti šūkį, nusakantį jų veiklos pobūdį ir kryptį, tai jie pasirinktų tą patį, kurį turi Amerikos kristoforai. O tie kristoforai ("Kristaus nešėjai") rūpinasi nors truputį kuo nors pagerinti žmones, gyvenimą ir pasaulį, žinoma, Kristaus dvasioje. Jų šūkis yra šis: "It is better to light one candle than to curse the darkness — Yra daug naudingiau uždegti kad ir vieną žvakutę, negu tik keikti tamsybę"... Iš tikrųjų, tai pats tinkamiausias veikėjų šūkis. Jis nusako, kad organizacinis veikėjas turi būti pozityvus žmogus, siekęs ne

RITUAL

There are four membership degrees: 1st, 2nd, 3rd, and 4th they are tendered according to the Ritual and under the supervision of the Ritual Committee.

ORGANIZATION'S RESOURCES

- The organization's real assets are the buildings and lots owned by the Supreme Council, districts and councils.
- The organization's liquid assets consist of membership dues, contributions and bequests.

ADMISSION OF NEW MEMBERS

- When a new member has become fully familiar with the by-laws of the organization and having been accepted

by the council, he takes a solemn oath, administered publicly by the spiritual advisor or the president at a council meeting according to the established ritual.

THE OATH

I, ..., having read and studied the constitution of the Knights of Lithuania, in the name of God, willingly join this organization, and pledge myself to be faithful to and abide by its rules. I also pledge myself, ever and everywhere, courageously to uphold my religion, the United States of America and the needs of my Lithuanian people.

Lietuvos Vyčių Istorija

Ignas Sakalas

41-jo KUOPA

(tęsa)

41-ji kuopa Brooklyne, N. Y., Šv. Panelės Apreiškimo parapijoj įsteigta 1915 metais pastangomis J. K. Miliausko (Miliaus), P. Isodžiūtės, J. Matulaičio ir M. Miluko. Pirmaisiais nariais buvo: P. Lukoševičius (Lukas), P. Bajorinas, J. Krasnis, J. Žerolis, J. Rūkas, A. Sniečkus, P. Lenkauskas, J. Lukoševičius, A. Adomaitis, P. Montvila, P. Povilionis. Kaikurie jų buvo žinomi Brooklyno lietuvių pirmieiliai veikėjai.

Šia proga reikia pažymėti, kad J. Miliausko ir kitų 41-mos kuopos narių pastangos daug prisidėjo prie įsteigimo kitų Brooklyno apylinkėj kuopų: Angelų Karalienės parapijoj (įsteigta spalio 7 d. 1915 m.), Bayonne, N. J., (1917 metais), Harrison, N. J., (1917 m.), Central Brooklyn (1917 m.) ir atgaivinta 12-ji kuopa, įsteigta 1915 m. Daug taip pat padėjo kuopoms įsisteigti Maspeth ir Elizabethe, N. J. Dėta pastangų įsteigti kuopą ir Jersey City, N. J., kur tuo metu klebonavo kun. Krasnickas (Krasnys), bet pastangos buvo veltui. Kažkodėl bijota vieneto tos organizacijos, kurios šūkis yra Dievas ir Tėvynė.

Gal ten buvo dar kitos priežastys dėl nepasisekimo suorganizuoti kuopą? Gal neturėta tinkamų žmonių tai kuopai vadovauti?

Pabaigoj 1915 metų J. Miliausko iniciatyva buvo suorganizuota ir New York-New Jersey apskritis. Jo pasidarbavimu taip pat buvo įsteigtas prie kuopos knygynas; jis su P. Lukoševičium nupirko knygoms spintą ir ant savo pečių iš krautuvės per dešimtį blokų pernešė į parapijos salę.

Prie didžiųjų J. Miliausko nuopelnų reikia priskaityti ir suorganizavimą kuopoj jaunamečių

skyriaus, kuriam priklausė vaikai nuo 5 iki 15 metų amžiaus. Jaunamečių susirinkimai buvo laikomi du kartus savaitėje vyčių kambaryje, kur jie buvo mokomi lietuvių kalbos, lietuviškų dainų, lietuviškų žaidimų, Lietuvos istorijos ir kaip reikia vesti draugijų susirinkimus. Jaunamečių skyriui vadovavo P. Isodžiūtė ir Ver. Abraičiūtė, o vėliau J. Žerolis, kuris tose pareigose išbuvo iki 1918 metų, kai tapo pašauktas į karinę tarnybą. Jis labai daug parodė pasišventimo ir gražios iniciatyvos jaunamečių veiklai. Jam vadovaujant jaunamečių narių skaičius siekė 150.

Be augščiau išvardintųjų, veiklesniais narių taipa buvo M. Okiūtė, J. Mačiulis, C. E. Paulionis, K. Dobrovolskis, J. B. Kaupas, P. Molis, E. Karosas, L. Šimutis, T. Shamis, J. Tumasonis, J. Banys, J. B. Šaliūnas, K. Pakštas. Kaikurie jų išėjo į žymius žmones — L. Šimutis, K. Pakštas ir k.

Kuopoj buvo augšto lygio dramos sekcija, kuriai vadovavo V. Abraičiūtė, ir choras, vedamas komp. A. Aleksio. Be to, buvo įsteigtas kaip ir liudies universitetas. Paskaitas duodavo kaikurie augščiau suminėtų asmenų, taip pat dr. Valukas, dr. Širvydas ir k.

Karo metu vienam New York parade kuopa savotiškai demonstravo lojalumą JAV. 20 jaunuolių senoviškuose karių šarvuose raiti parado eisenoj jojo.

Tais laikais kuopa į vyčių gretas buvo sutraukus veik visą susipratusį lietuvių jaunimą. Vyčių įtaka buvo jaučiama visose organizacijose, net siuvėjų unijoje, kur per valdybos rinkimus organizuotai eidavo balsuoti ir tokiu būdu socialistai visuomet pralaimėdavo. Po karo daugelis senųjų vei-

griauti, bet statyti, nors truputį pakelti organizacinį gyvenimą, nors kiek pagyvinti, patobulinti jį savo kad ir mažoje aplinkumoje. Svarbiausias tikro veikėjo siekimas yra ką nors gero ir konkretaus padaryti savo organizacijai: užuot tuščiais žodžiais aimanavęs ar viską kritikavęs, tikras veikėjas rūpinasi atlikti nors mažą, naudingą darbą sava organizacijai.

Tik tas yra tikras veikėjas, kuris pozityviai ir konkrečiai kuo nors pastumia organizacinį gyvenimą pirmyn, jį statydamas ir tobulindamas kad ir mažais veikimo darbais.

THE KNIGHTS OF LITHUANIA ANTHEM

Nuženk, Galybe, iš Dangaus,
Sustiprink jauną Vyčių dvasią.
Mes už teisybę stosim drąsiai
Tėvynę ginti kuo narsiaus.
O plieno kardas priešą draus,
O plieno kardas priešą draus.
Štai plevesuoja vėliava,
Ką kalba jos žymė?
Ei Vyčiai, gyvenam Tautai ir Bažnyčiai!
Mums viską davė Lietuva,
Vaduosim galva ją sava.
Ei, Vyčiai, gyvenam Tautai ir Bažnyčiai!

kėjų išvažiavo į Lietuvą ar pasitraukė iš veikimo ir kuopa pradėjo silpnėti, o 1923 metais visiškai nustojo veikti.

Po šešerių metų, būtent 1929 m. muz. A. Z. Visminas ir inž. A. J. Mažeika, gavę klebono kun. C. E. Paulionio pritarimą, atgaivino kuopą, kuri greitai pradėjo augti. Mokyklos rūsyje kuopa įrengė patalpas susirinkimams ir įvairiems susiejimams. Pats klebonas daug rūpinosi surinkti lėšų tam remontui. 1931 m. balandžio 9 d. kuopa pasivadino Vytauto vardu. Kuopai sėkmingai pirmininkavo muz. A. Z. Visminas.

Vėliau kuopa pradėjo domėtis sportu. Įsteigė krepšiasvydžio — vyrų ir merginų ratelius, suorganizavo kumštinkus, keglininkus ir apskričio metinėse sporto šventėse dalyvaudavo bėgimo ir kitokio sporto rungtynėse. Kaikurie varžovai laimėjo premijas — sidabro medalius.

1938-9 metais vėl prasidėjo sunkieji kuopai laikai, kai kolonijoje sugalvota steigti naują nelietuvišką jaunimo organizaciją ir visą dėmesį nukreipiant į ją. Vyčių kuopos susirinkimams sunkiau buvo gauti diena. Sportininkai neteko vietos pratyboms ir, nematydami iš šalies jokios paramos, viens pas kiti pradėjo eiti iš kuopos. 1941 metais per pusmetį nebuvo kuopos susirinkimų. Nežiūrint to, būrelis pasiryžėlių kuopos gyvybei palaikyti kas du ar trys mėnesiai susirinkdavo "Amerika" redakcijoj. Didesnio veikimo negalima buvo tikėtis, nors šiaip šie nariai daug padėjo apskričio ir Centro veikime.

Nuo 1930 iki 1937 metų kuopa kasmetą suruošdavo vakarą parapijos naudai, dalyvaudavo parapijos karnavaluose ir kituose darbuose. Yra suvaidinus kelioliką scenos veikalų, iš kurių žymesni "Graži Mageliona", "Žmogžudžio duktė", "Vienas iš mūsų tur apsivesti", "Balon kritęs sausas nekelsi" ir k. Kuopa taip pat buvo duosni Lietuvos reikalams, Lietuvos pavasarininkams, savaitr. "Amerika" palaikyti ir kitiems tautiškiems reikalams. Savo organizacijos reikalams per Centrą yra taipgi paoukojus keletą desėtkų dolerių.

Iš žymesniųjų veikėjų žymėtini (be augščiau išvardintų): E. Eimutis, M. Minauskas, V. Kivita, V. Peckaitis, K. Kazlauskas, A. Berrett, P. Vytėnis, J. Bulevičius, J. Laučka, P. Montvilas, M. Paplauskaitė, A. Grigalis ir k.

42-jo KUOPA

42-ji kuopa New Britain, Conn., buvo įsteigta 1915 metais. Kuopa gyvavo tikrai vienerius metus. Pirminis ir paskutinis kuopos pirmininkas buvo Justinas Poškus (jau miręs), sekretorius Pranas Kubilius, o išdininkas Jonas Vaznelis. Pastarieji du

tuoju po pirmojo Pasaulinio karo grįžo į nepriklausomą Lietuvą.

Tais laikais New Britain lietuvių parapijoj klebonu buvo a. a. kun. E. Grikis, savotiško būdo ir nusistatymo žmogus. Prie jo sunku buvo parapijoj gyvuoti kiekvienai idėjiniai organizacijai.

43-ji KUOPA

Ši kuopa Grand Rapids, Mich., įsteigta 1915 metais lapkričio 14 d. per LRKSA prakalbas, kuriose kalbėjo K. Pakštas. Pirmam susirinkime kuopon įrašė 27 nariai.

Gruodžio 26 d. buvo suruoštas pirmas vakaras. Vaidinta "Kūmutės". Tais metais kuopos veikimui vadovavo K. Gervilis ir varg. Stasevičius.

1916 m. sausio 9 d. suruoštos prakalbos stud. A. Račkui, kuris kalbėjo tema: "Kas yra progreso ir civilizacijos slopintojai: krikščionybė ar socializmas?" Kuopa tuo metu turėjo 44 narius.

Vėliau kuopa yra suruošus keletą vakarų, kuriuose vaidino "Valsčiaus sūdas", "Mamos neda-supta", "Mirga" ir k. Veikalus režisavo varg. Stasevičius.

1917 m. buvo įsteigtas ir jaunamečių skyrius.

Nežiūrint tų gražių pastangų, kuopos veikimas vis tik nėjo sklandžiai. Pavyzdžiui, 1916 metais renkant valdybą kilo nemažai nesusipratimų. Susirinkimo protokole užrašyta sekančiai: "Mat kuopai priklauso nemažai amerikoniško jaunimo, kuris nenorėjo pasiduoti lietuviškai įtekmei". Dėl šių nesusipratimų septyni nariai paliko kuopą.

Iš kitos pusės, tais laikais kolonijoje veikė pora stiprių lokalinių draugijų, kurioms mažai rūpėjo tautos reikalai, o dar mažiau katalikybė. Tą patvirtina ir kuopos narys "Vyties" nr. 20-me, 1917 m., kur rašoma: "Štai dabartiniame laike, kada visa susipratusioji lietuvių katalikų visuomenė, ypač jaunimas, darbuojasi katalikų spaudos platinimo darbe, mūsų kuopa snaudžia, nors ir buvo žadinama". Korespondencija baigiama net tokiais žodžiais: "Vyčiai tuo tarpu eina tarnauti laisvamanams, nešdami savas pajėgas jų veikimui".

Iš žymesniųjų kuopos veikėjų verti pagarbos: V. Puzaras, vargoninkavęs parapijoj ir vedęs vyčių chorą, V. Stasevičius, taip pat vargonininkavęs parapijoj, vedęs vyčių chorą ir dramos sekciją. Jis buvo pats žymiausias veikėjas. O šlapikauskaitė, kuri, pati būdama soliste, daug veikė su choru ir dramos sekcija, J. Vaičiūnas, J. Banis ir k.

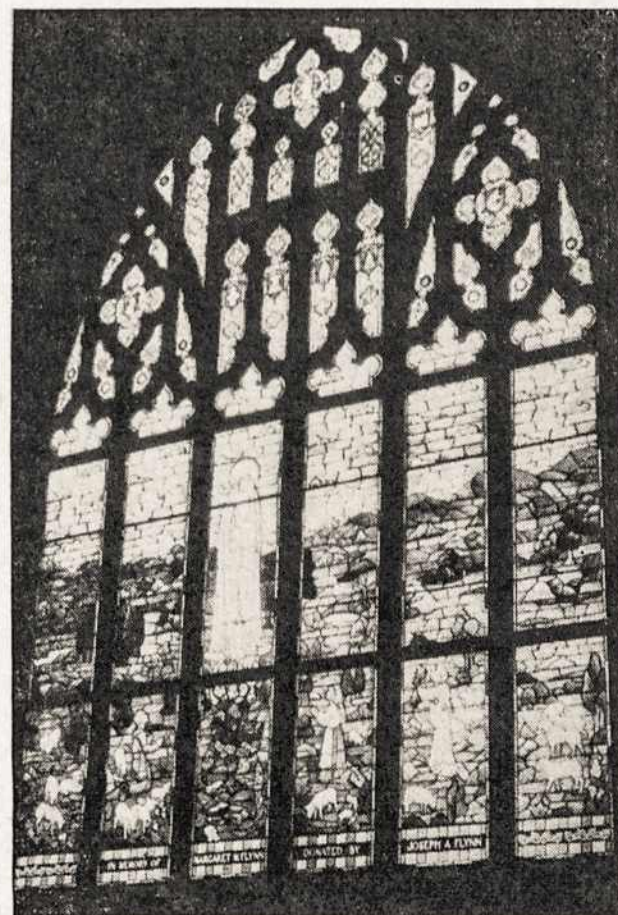
Po kiek metų kuopos pulsas pradėjo silpniau plakti, o ilgainiui ir visiškai nustojo. Ačiū Chicago vyčiams, prieš keletą metų kuopa buvo atgaivinta ir įstatyta į veikimo vėžes.

LAWRENCE, MASS. — LIETUVOS VYČIŲ AMERIKOJE GIMTINĖ.

Čia įvyko pirmasis vyčių suvažiavimas, čia gyveno, veikė ir mirė vyčių kūrėjas M. Norkūnas, čia gyvena ir veikia didis lietuvių katalikiškojo jaunimo draugas vyčių Garbės Narys Prel. P. M. Juras.

Paveiksle matome Prel. P. M. Jurą, vyčių kūrėją M. Norkūną ir keletą gražių Lawrence, Mass. lietuvių šv. Pranciškaus parapijos bažnyčios vitražų.

The Missal and the Mass

Rev. Albert J. Contons

To many Catholics the Sacrifice of the Mass is the treasure buried in a field. For sixty days of the year the Catholic comes to this field and kneels in awed silence. Yet for him what lies beneath the ground is a cached mystery. He does not dig up the treasure box to examine its precious contents. His head is bowed in reverence during the Mass because he knows that these are sacred rites. But he does not understand the riches and the beauty and the inner meaning of these sacred rites.

The Mass of the Last Supper

The Missal is the prayer book which will bring us to a deeper understanding of the Mass. It is the official Mass book of the Church, containing all the prayers said by the priest during Mass.

Through the Missal the Church takes us back through time to the very first Mass celebrated by Christ the High Priest at the Last Supper. In the ceremonies of the Last Supper we see Christ stoop down to wash the feet of the Apostles and to teach the lesson of purity and humility of mind and heart. In the Mass of today we see the priest wash his hands in the sacristy; we see him bless himself with holy water at the beginning of Mass; we see him sprinkle the people on Sundays; we see him wash his fingers after the Offertory.

We hear Christ give an instruction to the Apostles on brotherly love. In our day during the Mass we are instructed by a reading from the Epistles of the Apostles, by the reading of the Gospel, and by the peraching of a sermon.

In the account of the Last Supper we read, Christ "gave thanks." To this day the priest recites a beautiful prayer of thanksgiving in every Mass.

At the Last Supper Jesus took bread and wine, and pronounced the words of consecration. The bread and wine became the Body and Blood of Christ. The transubstantiation is the essence of every Mass celebrated today.

Jesus gave His body and blood to the Apostles in Holy Communion. In every Mass the priest, and often the people, receive Holy Communion.

The Gospels tell us that the Apostles sang a hymn of praise before the end of the Last Supper. In every Mass today we have the words of the Introit, Offertory and Communion hymns which are even now sung at every High Mass. It is through the pages of the Missal that our minds are united to Christ, the High Priest.

An Outline of the Mass

The pages of the Missal are like Jacob's ladder. In the Old Testament we remember that Jacob made a pillow of stones and, "He dreamed that he saw a ladder standing on the earth, with its top reaching up into heaven; a stairway for the angels of God to go up and come down." The prayer of the Mass, recorded in the Missal, is the ladder reaching up to Heaven. The angels of God go up the ladder with man's gift to God; they come down again with God's gift to man.

The Mass of the Catechumens

The Mass is divided into two parts. From the beginning to the Creed is called the Mass of the Catechumens. In early Christian times candidates for the Sacrament of Baptism went through a period of instruction which might last several years. They were allowed to attend the prayer and instruction parts of the Mass rite, but only the initiated were allowed to take part in the actual Sacrifice of the Mass. This first part of the Mass therefore came to be called the Mass of the Catechumens.

WE PRAY TO GOD during the first part of the Mass of the Catechumens. In the Prayers at the Foot of the Altar WE CLEANSE our souls from the stain of sin by reciting a prayer of contrition. During the Kyrie Eleison, which means 'God have mercy on us', WE DESIRE God and long for Him. The Gloria in Excelsis, 'Glory to God in the highest', is a hymn of joy by which WE PRAISE the Holy Trinity. In the Collect prayer WE ASK God for the particular graces most in keeping with the spirit of the feastday. The angels of God carry MAN'S PRAYERS TO GOD.

WE LEARN FROM GOD during the second part of the Mass of the Catechumens. The Epistle or Lesson is a reading from the Old or New Testament. It is God's MESSENGER SPEAKING TO US. The Gospel is taken from one of the four Evange-

lists and describes the life of Christ. It is CHRIST SPEAKING TO US. The sermon is an important part of the instruction service. It is the CHURCH SPEAKING TO US. During these instructions the angels of God carry GOD'S WORD TO MAN.

The Mass of the Faithful

The Creed is the profession of faith made by the faithful. The catechumens left the house of God at the conclusion of the instructions. Now the sacrifice is about to take place.

In the Offertory WE GIVE TO GOD. Our gift is the bread and wine offered at this time. Primitive Christians were accustomed to bring their gifts to the altar for the use of the priest at Mass or in the charitable works of the Church.

The gift represents the giver. The giver presents God something that is his. Bread is symbolic of man's labor, wrought in the sweat of his brow. Wine is the symbol of man's suffering, because it is pressed from grapes. The angels of God climb up the ladder bearing MAN'S GIFT TO GOD.

During the Consecration the bread and wine become the Body and Blood of Christ. The words of Jesus at the Last Supper are repeated: "This is My Body"; "This is My Blood". The sacrifice of Calvary is reenacted.

At Communion WE RECEIVE FROM GOD. We share in the banquet of the sacrifice. Holy Communion is the food of our soul. For did not Christ promise, "He who eats my flesh and drinks my blood has life everlasting?" The angels of God descend the ladder bearing "the living bread that has come down from heaven." GOD'S GIFT TO MAN.

As Lent approaches every Catholic young man and woman should realize that the Mass is like the treasure hidden in the field. As the Gospel says, "he who finds it hides it, and in his joy goes and sells all that he has and buys that field." To possess the treasure of the Mass and understand its beauty and inner meaning, we must pay the price of sacrifice. It may mean the purchase of a Missal. It may mean the cost of one hour's sleep in the morning to attend daily Mass during Lent. It may mean half a lunch hour. It may mean a long walk through the early morning cold. It may mean study and practice to learn the use of the Missal. But remember: THE MISSAL IS THE KEY TO THE MASS, AND THE MASS IS THE LADDER TO HEAVEN.

Mintys ir įvykiai

Alarmek, Melville pusiasaly, apie 300 mylių nuo Šiaurės Ašigalio archeologai (jų tarpe ir tėvas Guy Rouselliere O.M.I., žinomas šiaurės etnologas) surado 208 namų kaimo likučius. Kaimas priklausė Dorset tautėlei, kuri buvo užėmus vidurinę ir rytinę šiaurės polio srytį, net iki Thules. Spėjama, kad jos kultūros žydėjimo laikotarpis buvo prieš 2.000 metų.

Rusų komunistų laikraštis "Krasnaja Zvezda" rašo: Didelis skaičius laivyno jūrininkų, turėdami laisvo laiko, lanko cerkves. Daugelis laivyno jūrininkų interesuojasi gamtos reiškiniais. Propagandos tarnautojai jiems tai aiškina moksliskai, bet jų neįtikina. Jie čia mato dievišką pasireiškimą ir tuo būdu nesuderina su socialine realybe".

Italijos komunistų atstovas Pijetta kom. laikraštis "Unita" rašo: Formoza yra kinų ir turi būti gražinta kinams. Į tai kat. laikraštis "Operario Cattolico" parašė "Lietuva yra lietuvių, tai reikia ją gražinti lietuviams, panašiai Latvija — latviams, Estija — estams.

Travancore, Indija. Iš sesers Alphonce a Christ gyvenimo, kuris Vatikane studijuojamas beatifikacijos bylai praveisti, viena ispanų filmų kompanija nori padaryti nuotraukas. Ta vienuolė didesnę gyvenimo dalį praleido lovoje būdama invalidė.

Rusijos atsivertimas gali ateiti per Unitus — Graikų katalikus. Marijos pranašystės Fatimoje apie Rusijos atsivertimą įvyks per graikų katalikų bažnyčią — sako Fath. Joseph P. Hanulya, šv. Dvasios bažnyčios klebonas graikų katalikų parapijoje, Cleveland, Ohio. Minėtas Father jau 50 metų darbuojasi J.A.V. esančių bažnyčių susijungimui. Pagal jo nuomonę, pravoslavai ir Graikai katalikai turi tą patį ritualą nuo A iki Z ir tai gali daug padėti rusų atvertimui. Tarp pravoslavų ir graikų katalikų yra skirtumų 10 punktų.

Palestinoj Alyvų kalne vienas pranciškonas surado įdomių likučių iš 1500 m. pr. K. netoli tos vietos, kuri vadinasi "Viešpats Verkė". Buvo atrasta 1.000 alebastro šukelių ir kitokių puodų, auskarų, perlų ir žmonių kaulų. Manoma, kad ta vieta yra buvusi stabmeldžių šventykla ar karalių kapinės. Radinys priklauso Chanaano gyventojams, kurie čia gyveno prieš žydams atėjus iš Egipto, kai Jeruzalė dar tebesivadino Uru-Salem (Taikos Miestas). Apie 2.000 pr. Kr. čia gyveno kunigas - karalius Melchizadekas. Atradėjas - archiologas brolis Arthur Bruya, pranciškonas.

Atomo tirinėtojas gavo 25.000 dol. Dr. Enrico Fermi, italas, katalikas, yra pirmutinis, kuris laimėjo iš Atomo Energijos Komiteto minėtą premiją už ypatingai svarbius atradimus atomo srytyje. Jis pirmas pradėjo veikti uranijų neutronais. Ir 1934 metais suskaldė uranijų; 1942 metais gavo visą eilę kontroliuojamųjų reiškinų.

Popiežius Pijus XII paskyrė Montrealio kardinolą Leger savo atstovu į Liurdą, Nekalto Marijos Prasidėjimo šventovę 1954 m. gruodžio 8 d. Šventųjų Marijos Metų užbaigimui.

700 jaunuolių armija užsivelka kunigo arba vienuolio rūbus. Taip pasakė vyskupas James H. Griffiths, kariuomenės ordinarijato kancleris.

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja Ignas Sakalas

Mirga Marga iš Chicagos Sendraugių

Nuogą pridenk. Ši—vieną iš Septynių labdaros darbų kūnui, kuriuos įsako Katalikų Bažnyčia, sendraugiai vykdo, kaip ir kitus tautinius ir kultūrinius darbus. Tai pasirodė iš šių metų Balfo drabužių rinkliavos, kurioje sendraugiai aktyviai dalyvavo, o J. Kerulis (Brighton Parke) ir P. Cibulskis (West Side) buvo net stotyse drabužiams sunešti budėtojai. Jie tuos drabužius sutvarkė persiuntimui į Balfo centrą.

Viešojo miesto rinkliavoj, lapkričio 14 d., J. Kerulis savo kolonijoj buvo komiteto narys ir ištisą dieną budėjo stotyje.

Vienas grįžo. Paslanki įvairiuose darbuose J. Petkūnienė iš Brighton Parko džiaugiasi, kad jos vienas sūnus Pranas atliko tarnybą JAV kariuomenėj ir grįžo namo. Kitas sūnus Kazimieras dar tebetarnauja ir šiuo metu yra Korėjoj.

Perrinktas teisėju. Veteranas Chicagos miesto teisėjas J. Zuris šiemet Chicagos teisėjų rinkimuose vėl perrinktas. Vyčiai sendraugiai ir jaunieji, nežiūrint kuriai partijai priklauso, balsavo už savo narij, taipgi ir už kitą lietuvi teisėją Wells, kuris irgi buvo išrinktas.

Statybos Fondo Komitetas. Lapkričio 17 d. Lietuvos Vyčių Namų direktoriatas sušaukė sendraugių nepaprastą susirinkimą, kuriame buvo plačiai išaiškinti namo remonto darbai. Priešakinė namo siena nuo W. 47 gatvės jau baigta išvesti mūro ir stiklo plytomis. Centrinės durys perkeltos

į kitą vietą. Šis darbas kainuos daugiau kai \$5,000. Susirinkime nutarta įsteigti Statybos Fondo Komitetą, po lygų skaičių narių iš sendraugių ir jaunių vyčių ir verslininkų. Iš sendraugių išrinkti: adv. C. Kal, J. Kerulis, A. Petrulis, A. Budris, K. Rubinas, T. Norbutienė, S. Pavienė, S. Sakalienė, K. Petrulienė, V. Paukštis. Sekančiame sendraugių susirinkime komitetas bus papildytas iki dešimties narių. Be jau anksčiau minėtų aukotojų remonto reikalams (sendraugių \$200 Chicagos apskr. \$225, A. Petrulio \$100), šiame susirinkime prelatas Ign. Albavičius paaukojo irgi \$100.

Roselandiečiai pagerbė savo veikėją. Lapkričio 21 d. vyčių sendraugis ir Roselando lietuvių kolonijos veteranas K. Rubinas buvo pagerbtas gražiu banketu jo 40 metų veikimo Lietuvių R. K. Susivienijime sukakties proga. Banketą iškėlė tos organizacijos 33-ji kuopa, kuri dėka K. Rubino ir kitų veikėjų puikusiai gyvuoja. Į banketą buvo nuvykęs ir kalbą pasakė vyčių sendraugis L. Šimutis, LR-KSA prezidentas.

Sutaupė \$400. Vykdamas vyčių namo remontą, reikėjo išimti priešakinės sienos dideli stiklo langai. Už tą darbą rangovas reikalavo \$400. Namų direktoriato nariai: pirm. V. Pavis, sekr. J. Juozaitis, narys J. Jasulaitis ir vyčių jaunių veikėjas A. Lubertas išėmė langus, tuo sutaupydami \$400. Didelė garbė ir padėka šiam kvartetui.

Sumaniai pravedė programą. Tėvų Marijonų Bendradarbių Chicagos apylinkės banketo lapkričio 21 d. Aušros Vartų parapijos salėj programos vedėju buvo vy-

čių sendraugis kun. K. Barauskas, vienas "Draugo" redaktorių. Tėvai Marijonai yra užsimoję sekančiais metais Marquette Park kolonijoj pastatyti naują modernią spaustuve, vienuolyną, auditoriją. Visi vyčiai sendraugiai yra TT. Marijonų bendradarbių eilėse ir remia šį jų milžinišką užsimojimą.

"Šviesa ir Kelias". Tokia antrašte išėjo iš spaudos Aloyzo Barono parašyta 155 puslapių knyga. Tai prelatu Igno Albavičiaus gyvenimo ir veikimo bruožai. Knyga paskirstyta į šiuos skyrius: 1. Šviesioji vaikystė ir namai, 2. Tolimesni mokslo metai, 3. Darbas Kristaus vynuogyne, 4. Lietuvai gelbėti fondai, 5. Jie buvo svečiai, 6. Didžiosios žemės jėgos talkoj, 7. Draugijų draugijose, 8. Katalikiškos veiklos triumfas ir kliutys, 9. Pirmas susitikimas su prelatu Albavičium, 10. Vieningoj kovoj dėl Lietuvos laisvės, 11. Nebuvo praeita nė pro vienus namus, 12. Vienybė — viltis ir palaima ir 13. Šviesa ir kelias. Knygos viršelį piešė dail. J. Pilipauskas, spaudė "Draugo" spaustuve.

Knygą išleido Komitetas susidares kun. I. Albavičiui pagerbti jo pakėlimo į prelatatus proga. Banketas tuo tikslu buvo suroštas gruodžio 12 d.

Moterų Sąjungai 40 metų. Vyčiams įsteigus už metų pradėjo organizuotis ir Amerikos lietuvių katalikės. Steigiamasis Moterų Sąjungos susirinkimas įvyko 1914 m. gruodžio 14 d. Chicagoj. Keliomis eilutėmis apie tą organizaciją čia prisimename dėl to, kad vyčių sendraugių narė Sofija Sakalienė, Igno Sakalo žmona, 34 metus redagavo tos organizacijos laikraštį "Moterų Dirvą".

VISIEMS VYČIAMS SENDRAUGIAMS

Visur, kur tik veikia vyčiai yra ir vyčių sendraugių. Mes tikimės, kad visose tose vietose susiorganizuos vyčių sendraugių kuopos. Tai bus naudinga vyčiams sendraugiams ir tuo būdu bus žymiai sustiprinta visas vyčių veikimas. Mes tikimės, kad veiklesnieji vyčiai sendraugiai neatidėlios ir vyčių sendraugių kuopas suorganizuos. Laukiame žinių apie vyčių sendraugių organizavimosi eigą ir jau apie susiorganizavusių veikimą.

Redakcija

O. Songailaitė

-M. Songailaitė

Lawrence, Mass. — garsus savo žaviu lietuvišku jaunimu.

Čia matome būrį gražių mergaičių, bažnytinio choro vyrų grupę ir daug savo veikla atsižymėjusias sesutes O. ir M. Songailaites.

„DEARIE'S KITTENS”

by

Alice C. Jakmauh

The air was cold and biting that November day. Doreen Black realized that it held a warning of snow. There might even be a blizzard by night.

“I think,” she mused over her mending, “I think I’ll take the children for a walk as far as the village. This crisp air will put color in their cheeks and we can stop at the drugstore to see Daddy.”

The little ones were hilarious at the mention of the coveted opportunity to visit Daddy, to sit on high stools and twine their legs around to save them from falling while they drank delicious malt or cream sodas. Eager hands helped Mother unearth snow-suits, leggings and hats, and soon the children were bundled up for their walk.

“Now, let’s see what we have in the line of mittens from last year, so old Jack Frost won’t nip your fingers.”

“Who’s Jack Frost, Dearie” her four-year-old asked.

“Bobby,” young Bruce scolded, “you know Daddy wants you to call Dearie ‘Mother.’”

“There!” Bobby chided. “You called her Dearie, yourself!”

The name carried Doreen back to the time when an adoring boy called his bride “Dearie”. Now the little ones called her Dearie, but Tom Black did not think it a fitting name for an energetic young mother and he tried to have the children call her “Mother”, but it was difficult to change the habit. “Dearie” she was to them and “Dearie” she was bound to remain.

“But who’s Jack Frost?” Bobby was insisting.

“Why, he’s brother to Old Man Winter and he rides in on the North Wind!” Bruce explained and Bobby looked up starry-eyed at the big brother who knew so much more than he did.

Betty and Donna pried through drawers and chest, discovering an assortment of gloves that brought a laugh from their mother. “Do you know,” she asked with mock severity, “that we have a pink woolly mitten, a gay striped one, a rich fur-lined kid glove and a fur-edged kid mitten — and not a whole pair in the kid and boodle. Do you know what you’ve done, you naughty kittens?” They

shook their heads solemnly and looked at her with wide, questioning eyes and she continued, “You’ve lost your mittens, you naughty kittens!”

They all started at once to explain and console, so that she couldn’t pretend to be angry any longer. She laughed and they crowded around, hugging her and begging her for the story of the kittens. While slipping on leggings and fastening snow suits she told them a beloved old nursery rhyme.

As they skipped along the road with her, she thought what a picture they made: Donna and Betty in bright blue that matched their long-lashed eyes; Bruce in manly little jacket of brown and small Bobby in a tan suit that hugged his chubbiness and matched his escaping curls. They loved these afternoon walks and visits to Daddy’s store. They were impatient when Mrs. Briggs met them and started chatting with Mother.

“We’re hurrying downtown to buy mittens before it snows!” Dearie explained, trying to release the tugging fingers.

“Mittens! More mittens! It’s always something,” rasped Mrs. Briggs disapprovingly. “I’d fix my children if they lost their mittens, believe me! I don’t believe in this modern extravagance. I know how to take care of my money!”

Dearie, no longer in a merry mood, walked along more soberly. She wondered if perhaps she was extravagant. She couldn’t bring herself to nag continually at the children; they were so small and helpless, so dependent on her. Well, she thought resentfully, that Mrs. Briggs should economize on something; she’s so big she must pay twice the amount I do for clothes. The drugstore window reassured her: she was still slim and pretty in her size sixteen coat and last year’s hat.

Mrs. Briggs and her scolding fled from Dearie’s mind. The day was too glorious for sober thoughts. And when it was over, the four little Blacks stumbled home beside her, with their chubby hands gayly dressed in woolly, striped mittens.

In succeeding winters, Doreen learned to knit mittens of bright wool. She learned many lessons of economy and patience, as the children grew out of round babyhood and set off reluctantly to school. The day when her last baby entered first grade was a sorrowful one for Dearie, for she had wrapped herself so completely in the children that the days were lonely and lost for her. Gradually she found interest in making things for them, in welcoming them and their gangs after school, when hot cocoa and home-made cookies and cake were doubly welcome.

But when high school days arrived, they seemed to pass out of her life. They rushed home to dress for a party or ready for a football game; they studied at their chums’ homes or brought friends home for a brief, noisy visit. Dearie eagerly cherished the pecks they called kisses, remembering only too vividly how they had once hugged and kissed her until she was weary. Many a night Tom sat in his big chair and listened to Dearie reminiscing, trying to bring back the days of babyhood and childish pranks.

The nights of family prayers seemed to be over, but often Dearie slipped in, late in the night or early in the morning, to kneel beside a big boy’s bed and whisper the old prayers over and over. Even when they left home for college, it comforted her to lay her head on an empty pillow and pray for the little ones grown big.

Mrs. Briggs dropped in now and then to nod her head and say, “I told you so! You were always too good to them; too lenient with them. You never get any thanks from the children!” Yet Dearie couldn’t see it that way.

One day Bruce arrived home unexpectedly and found her ill. She had been having these spells, she explained wearily, but they usually went away. Now she was just too sick to pretend any longer and a worried young man lifted her tenderly to her bed. He buried his face in her hair and whispered words that often came back to her, cherishing them deep in her heart:

“Ah, Dearie, you couldn’t leave your naughty kittens! Remember that day — I’ll never forget it — the snow just beginning to fall — our mittens gone, and you calling us your naughty kittens! You were never cross or impatient with us — you always understood. So, Dearie, you’ve got

to get better and let me show you how much I love you! Now that I've got my own law office, I can do things for you, Dearie! Don't leave us—"

Bobby came hurrying home, with suggestions and wise young medical wisdom to help her get well. He insisted on sending her to the beach where she could really rest and gain in the salty air. And often he hurried from a busy day to spend a few hours with her, to stroll with her through woods and valleys as once they had walked the old road to the village.

Donna took charge at home and even little Betty proved her worth, though her starry eyes were too often looking down the road for Bill Drake. When Mother was at last well again, Betty explained that she and Bill had waited so long, and really Mother, though he didn't make much, they loved each other so much; they wanted to be married soon.

So the first real break came in the family and Mother watched wistfully beside Dad when Betty and Bill drove off to the next town and their own little bungalow.

Now Donna was called to New York. Her illustrations were successful enough to afford her a fine apartment and her visits home grew shorter and far between.

The boys were busy in town. Tom and Doreen were more and more alone in their big rambling house, once so small, now much too big. Dearie dreaded the moment Tom left in the morning, but even at night, with him reading beside her, she thought wistfully of the old days when the children kept her eternally busy, when a cry in the night would bring her leaping out of bed, half-asleep and O so weary, but only too willing to run to her baby or get a hot-water bottle for a sick tummy or a hot drink for a restless boy.

Donna's letters were affectionate and inquiring. Did Dad like small houses — Did Mother like period furniture or modernistic styles or did she really prefer the jumbled assortment at home? Betty came over with eyes starrier than ever and asked about Donna's letters and when Donna might be expected home. The boys came out together and talked on and on about the distance from Betty's home to the drugstore, and the fact that Betty's town was so much nearer their offices. And Dearie grew more and more bewildered. She wondered if they wanted her to go to live with Betty. But she spared her little chin — she never would! Still — Betty needed her.

Murillo, Kūdikēlis Jēzus

"Žvaigždēs" kliše

Then one day the boys drove her to Betty's — and beyond. There right next door was an adorable small white cottage, green-trimmed. Like the house Dearie used to draw for the "kittens" — like her own dreams!

"It's yours!" Bobby blurted boyishly. "We've had a hard time keeping this secret but it was worth it — to see your eyes right now — you best-of-mothers! Dearie, you and Dad are going to live here. We all pitched in for it!"

"Just like we used to, for your Christmas and birthday presents!" Bruce explained, holding his mother's arm carefully as they walked up the trim path. "Look at Dad — he's positively beaming!"

And Dearie could see why, for he was talking excitedly to Betty, holding her hand as he used to do when she was a baby. Then Dearie realized that he, too, missed the children just as she did. Her heart went out to him and their eyes met and clung.

Later Betty whispered, shyly, "Dearie, how would you like to be a grandmother?"

Dearie hugged her little girl to her and whispered, "My baby girl, I'm so glad and happy!" Then, wiping away her tears of happiness, she murmured, "I suppose I'll always have naughty little kittens to look out for!"

Dreams lived again in her eyes. Life was as it should be going on and on to better things!

Sacrament of Spiritual Rebirth

Rev. Michael Tamulevičius

The Apostles were assembled in a small room. It was on the evening of the Resurrection of Our Lord Jesus Christ. The doors were locked, when all of a sudden the roar of the wind was heard in the room. The Apostles looked up and saw Jesus, their Master, standing before them.

He spoke to them saying, "Peace be unto you."— Then He showed them His hands and feet pierced by the nails and His side pierced by the sword. The disciples were glad to see Him. He spoke to them again, "Peace be unto you. As the Father has sent Me, I also send you." Then He breathed upon them and said, "Receive ye the Holy Ghost, whose sins you shall forgive, they are forgiven them; and whose sins you shall retain, they are retained—." (John 20, 22)

Have you ever stopped to consider what these words of Christ mean to you? Christ gave to the Apostles and their legitimate successors the Keys of the Kingdom of heaven. With these words He instituted the Sacrament of Penance, of which confession is only a part.

We know God manifested His love and goodness for us in the institution of the Sacrament of Baptism, through which we are reborn children of God and heirs of heaven. And we know that in the Sacrament of Confirmation the Holy Ghost descends to strengthen us so that we may become perfect Christians and soldiers of Jesus Christ.

In the Sacrament of the Eucharist Jesus gives us His own holy Body and Blood as food and drink for our souls, to strengthen us in fulfilling the Will of His Heavenly Father. But, what good would all these be to us if through mortal sin we lost sanctifying grace and had no means of recovering it? We would live and die in sin, and be lost eternally.

God in His justice could have denied us a means of pardon, but, what a consolation to know that He did leave us a means for regaining God's sanctifying graces so that we could hope for eternal life. The means is that of the Sacrament of Penance.

Penance is that sacrament in which — and through a priest's absolution joined with contrition,

confession and satisfaction — are forgiven the sins committed after baptism. Notice that the confession of sins to a priest is not enough for their forgiveness. There must be contrition, true sorrow for sin.

We all know what confessing our sins means, and we all know or at least should know how to prepare for confession. Our mortal sins must be confessed without exaggeration or diminution. In the case of one without mortal sins, it suffices to confess venial sins.

We must remember to be contrite; that is, we should be sorry for our sins. This is the most important part of the Sacrament of Penance. We must be sorry for our sins by which we offended God and we must have a firm resolve to amend our lives, — of avoiding sin in the future.

Our chief reason and best motive for being sorry for our sins is the love of God, who is infinitely good in Himself and infinitely good to us. Therefore, we should be very sorry for having offended Him. Another motive is that because of our sins we stand the chance of losing heaven and deserving Hell. This is attrition. That is, we are sorry for having committed sin more because of the punishment that God can inflict upon us than because of the fact we have offended God.

Let us take two brothers, for example, who by an act of wilful disobedience offended a good father. Both know that they provoked their father's anger. Both expect punishment. This repent and crave pardon, but from different motives.

The first son really loves his father. The thought of having displeased him fills his heart with sorrow. He thinks more of this than of the punishment. He would willingly suffer the punishment to obtain pardon and would gladly repair the evil he made. This is an example of perfect contrition.

The second son is influenced, by mere fear. Love has a very small part in his sorrow. He cares not so much for having displeased his parent as for the punishment his father may inflict upon him. He resolves, indeed, to obey in the future, but is led in his motives more by the fear of punishment than

by love. This is know as attrition or imperfect contrition.

Both kinds of contrition bring about the forgiveness of sin. However, it is much better to have perfect contrition for this is more pleasing to God.

In defining Penance we said our sins are forgiven by the priest's absolution joined with our contrition, confession and satisfaction. What do we mean by satisfaction? It is the performing of penance given us by the priest at the time of confession. This only consists of repairing the injury done to God by our sins.

We cannot offer God an adequate satisfaction for our sins because sin is an outrage against His infinite majesty, and man can offer no atonement of his own which will equal such an offence. However, we have the merits of Jesus Christ which God is pleased to accept in our favor. But, then with His satisfaction, we must join our own penitential works. By this means we can supply our own insufficiency since the merits of Christ are infinite.

No person can honestly say that he does not have to go to confession because of the lack of sin, nor can he deny the existence of sin. Wherever we turn, we see it. No one can truthfully say that he is sinless. St. John tells us in his letters, "If we say that we have no sin we deceive ourselves and the truth is not in us. If we confess our sins, he is faithful and just, to forgive us our sins, and to cleanse us from all iniquity" (1 John 1, 8-9). Sin always has been and it seems it always will be the universal evil of mankind.

Our own conscience tells us also of the existence of sin, for no matter how low a person may sink, there are moments when the light of God comes to him and reminds him that he has offended God. He longs to return to God. This he can do by receiving the sacrament of penance.

What advantages can we obtain by going to confession? Well, we know that confession humbles the pride of the sinner. Analyzing sin we see that pride is the root of all sin. We forsake God by pride. We must return to Him by humiliation which is the first step to sainthood. And who of us does not want to become a saint?

It only means that at last we have obtained that happiness which we all want but cannot have on this world. Frequent confession and communion are means to that happiness. Let us use those means so that when we enter eternal life we may be prepared to stand before Jesus and hear these words from Him: "Well done, good and faithful servant. Enter thou into the Kingdom which has been prepared for thee from eternity."

"VYTIES"

GARBĖS PRENUMERATORIAI

- \$20.00 Rt. Rev. Constantine Vasys, Worcester, Mass.
A Friend
Rev. John Zuromskis, So. Boston, Mass.
- 15.00 Rev. Anatolijas Stanevicius, Chicago, Ill.
10. Most Rev. Vincent Brizgys, Chicago, Ill.
Rt. Rev. Ignas Albavicius, Cicero, Ill.
Very Rev. John Balkūnas, Maspeth, N. Y.
Mr. Antanas Buknis, Cleveland, Ohio.
Rev. Albert J. Contons, So. Boston, Mass.
Rev. Benedict Gauronskas, Ansonia, Conn.
Miss Phyllis Grendal, So. Boston, Mass.
Rev. Albin Janiūnas, Lawrence, Mass.
Rev. A. Jutkevičius, Shelburne Falls, Mass.
Rev. J. A. Jutkevičius, Turner Falls, Mass.
Rev. John Jutkevičius, Worcester, Mass.
Rev. Vladas Karalevičius, Bayonne, N. J.
Mr. John G. Kasulaitis, Cicero, Ill.
Miss Mary Kober, Port Washington, N. Y.
Rev. Joseph Naudziūnas, Cambridge, Mass.
Rev. Felix Norbut, Norwood, Mass.
Rev. John Pakalniškis, Brooklyn, N. Y.
Mr. John Sprainaitis, Paterson, N. J.
Rev. John Švagždys, Brockton, Mass.
Rev. John Vysnauskas, Chicago, Ill.
Rev. Walter Washila, Southold, N. Y.
Rev. Albin Yankauskas, Athol, Mass.
Lith. Minister P. Žadeikis, Washington, D. C.

MANO AUKA "VYTIES" FONDUI

Mr. William Kolicius, Jr., Treas.
3522 Marge Drive,
Pittsburgh 34, Pa.

Gerb. p. Kolicius,

Norėdamas paremti lietuviško katalikiško jaunimo žurnalą, siunčiu savo auką VYTIES FONDUI.

a) \$10.00 auką kaip VYTIES GARBĖS PRENUMERATORIUS,

b) \$..... auką kaip VYTIES RĖMĖJAS.

Vardas .....

Adresas .....

Miestas ..... Pašto No. .... Valstybė .....

Būk pašlovintas, Viešpatie, su visais savo tvariniais,
 Ypatingai gi su garbingąja seserim saule,
 Kuri atneša dieną ir ją apšviečia mus —
 Ji yra graži, žėrinti ir savo šivesybe
 Primenanti Tave, galybių Dieve!!

*Šv. Pranciškus Asyžietis,
 "Saulės Giesmė"*

Šv. Pranciškus Asyžietis,
 Lawrence, Mass. Lietuvių Sv. Pranciškaus
 Parapijos Globėjas.

Praised be Thou, my Lord, with all Thy creatures,
 Especially the honored brother sun,
 Who makes the day and illumines us through Thee.
 And he is beautiful and radiant with great splendor
 Bears the signification of Thee, most high one.

*Saint Francis of Assisi,
 "Canticle of the Sun"*

KUNIGAİKŠTYTĖ ALDONA

(Senų laikų padavimas)

"Tarp nežengiamų girių ir neprieinamų pelkių, prie sraunių upių gyveno karinga ir narsi tauta, kuri kartą pažadėjusi, visados tesėdavo žodį. Ta tauta — lietuviai.

— Ak, kad kaip nors pavyktų su lietuviais susigiminiuoti, — nekartą galvojo lenkų karalius Vladislovas — kaimynai lietuviai būtų mums draugai, ne priešai. Išvien kovodami padarytume galą kryžiuočiams. Nors iš šios pusės būtų ramiau ir nebijočiau priešų puolimų.

Tuo laiku Lietuvą valdė galingas kunigaikštis Gediminas. Jis turėjo jaunutę ir stebėtinai gražią dukterį — tikrą pavasario žiedą. Vardas josios buvo Aldona. Kartais ją vadindavo Paukšteliu, o kartais Saulyte, nes Aldona tėvo rūmuose švietė, kaip saulė: plaukus turėjo aukso spalvos, veidą šviesų, lyg giedro dangaus. Visų mergaičių papročiu, ji dėvėdavo vainikėlį ant galvos ir nešiodavo baltais rūbais. Ne dėl grožio, ne dėl baltų drabužių praminė ją Saulyte, tik dėl jos linksmo veido, dėl širdies, kuri visiems gera linkėjo.

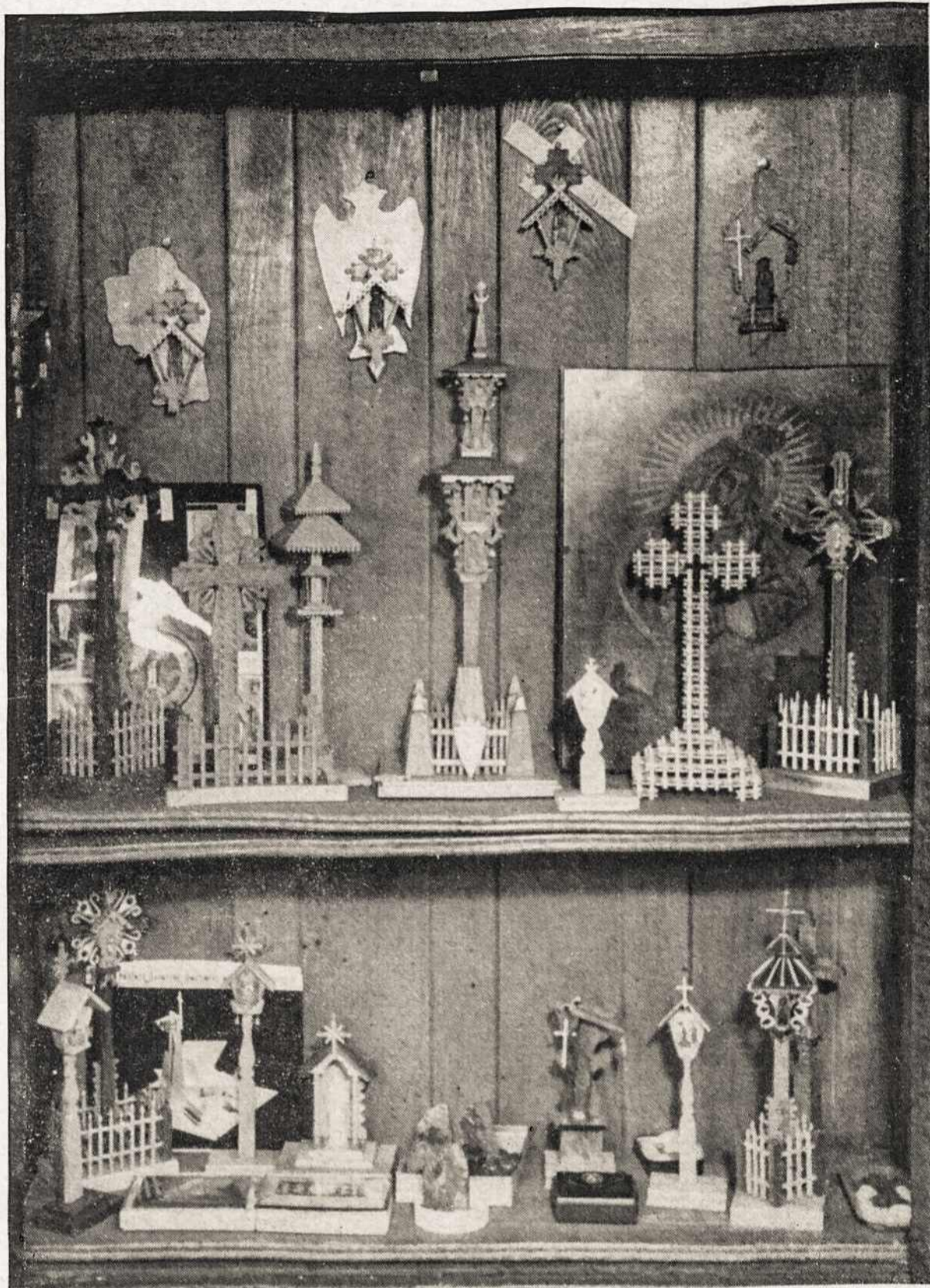
Nuo anksto ryto iki vėlaus vakaro Aldona dainuodavo, o tėvas sakydavo: girdi, kaip Paukštelis mums gieda!

Apie kunigaikštę Aldoną sužinojo karalius Vladislovas ir jo galvoje kilo mintis: "žinau, kuriuo būdu laimėsiu lietuvius". Vladislovas turėjo sūnų Kazimierą. Jis ir sumanė savo sūnų Kazimierą apvesdinti su Aldona. Netrukus jis nusiuntė pas Lietuvos didįjį kunigaikštį savo pasiuntinius. Ką pasiuntiniai žadėjo ir kaip susitarė niekas nežino; tik jie grįžo atgal su linksmu žinia: Gediminas sutiko leisti savo Saulytę už lenkų karalaičio.

Kai atėjo laikas Aldonai skirtis nuo tėvo, ji puolė kunigaikščiui po kojų ir klausė: kokį kraitį jis

duosiąs. Tas klausimas nustebino kunigaikštį ir jis atsakė: "Ducsiu tau didelį kraitį, brangioji dukrele. Duosiu tau pilnas skrynias kailių, gintarų ir brangių drabužių." Aldona atsakiusi, kad to ji nenorinti. Ji pasakojo, kad lenkų žemėje žmonės labai liūdi, nes lietuviai yra išvedę daug jų sūnų į nelaisvę. "Taigi," tarė Aldona savo tėvui, "aš noriu, tas ašaras nušluostyti, toms lūpoms šypsena gražinti, noriu

vargšams belaisviams būti saulyte". Ir Aldona prašė, kad tėvas duotų jiems laisvę. Gediminas taip ir padarė. Kalėjimo vartai buvo atidaryti, grandinės atraktintos. Važiavo kunigaikštę Aldona, o paskui ją sekė 24.000 lenkų belaisvių. Priėję lenkų žemę, suklaupę ją bučiavo, o jų akyse buvo džiaugsmo ašaros. Tarp šypsenos ir džiaugsmo važiavo Aldona, pati lig aušra žibėdama.

LIETUVOS KRYŽIŲ RINKINYS

Prel. P. M. Juro suorganizuotam ir tvarkomam Amerikos Lietuvių Kultūros Instituto Muziejuje.

THE STORY OF LITHUANIA

By Thomas G. Chase, with a foreword by William Henry Chamberlain. 392 p., New York: Stratford House, \$5.00.

This is a book which may be called a story of the kaleidoscopic life of one nation. Written with enthusiasm and evident inspiration, the book, according to Prof. W. N. Chamberlain, "fills a gap in historical literature" on Lithuania.

The book has twelve parts and eleven maps and tables, a technical arrangement which helps the author show that a definite and unbroken continuity of Lithuania's national traditions has existed for many centuries.

He calls upon such historical authorities as Herodotus (5th Century B. C.) and the Roman historian Tacitus to indicate that Lithuanians were known in these earlier days albeit under the name of Aistians, and that modern Lithuanians are the direct descendants if these Aistians.

In light style and without excessive documentation, Father Chase takes the reader on a historical journey from the 10th Century up to the present.

He describes Lithuanians as a peace-loving people who were forced to arm themselves continuously in a fight for survival. He states that while resisting perpetual aggression in the West, they launched a program of territorial expansion that reached its culmination in the early 15th Century, when Lithuania became one of the largest states in Europe.

Step by step Father Chase relates how the nation defended itself against German Knights of the Cross and Sword, against the Russians, the Poles, the Swedes, and the Austrians. He credits the plea of a daughter of Grand Duke Vytautas the Great

for saving Moscow from falling to the Lithuanians in 1427.

The author claims that the eventual union of Lithuania with Poland spread foreign influence into the political and cultural fields of Lithuania. He shows this, indirectly, to be the main cause for the downfall of the country. Among other reasons he cites are the elective monarchy, mutual distrust, and lack of harmony between the partners.

Father Chase adds, however, that it was rather the aggression of Russia and her associates, Austria and Prussia, that created the ultimate destruction of Lithuania and her associates in 1795.

The author is at his best in describing the 120-year period during which Lithuania remained under Russian occupation. Here he adds color to many instances of Lithuanian efforts to regain independence and to regenerate the great spirit of their memorable past. He praises the common people, the peasants, who resisted the oppressor and won the fight against attempted Russification.

In his closing chapters, Father Chase discusses the political rebirth of Lithuania in 1918 and gives a resourceful summary of the political, economical, cultural, social and religious aspects of the nation during its 21-year period of freedom and independence.

The book ends with an appeal by the Supreme Lithuanian Committee of Liberation for justice for a small nation of some three million people that loves and values liberty as much as do the larger nations.

Pašto ženklai
Marijos garbei

Klišė—"Žvaigždės"

Socialiniai klausimai

ENCIKLIKOS RERUM NOVARUM REIKALAVIMAI

Šiandien pasaulis pergyvena didelius sukrėtimus. Tai vyksta ypač dėl nevykusio socialinių klausimų sprendimo.

Mums svarbu žinoti, ką tuo klausimu sako Katalikų Bažnyčios atstovai.

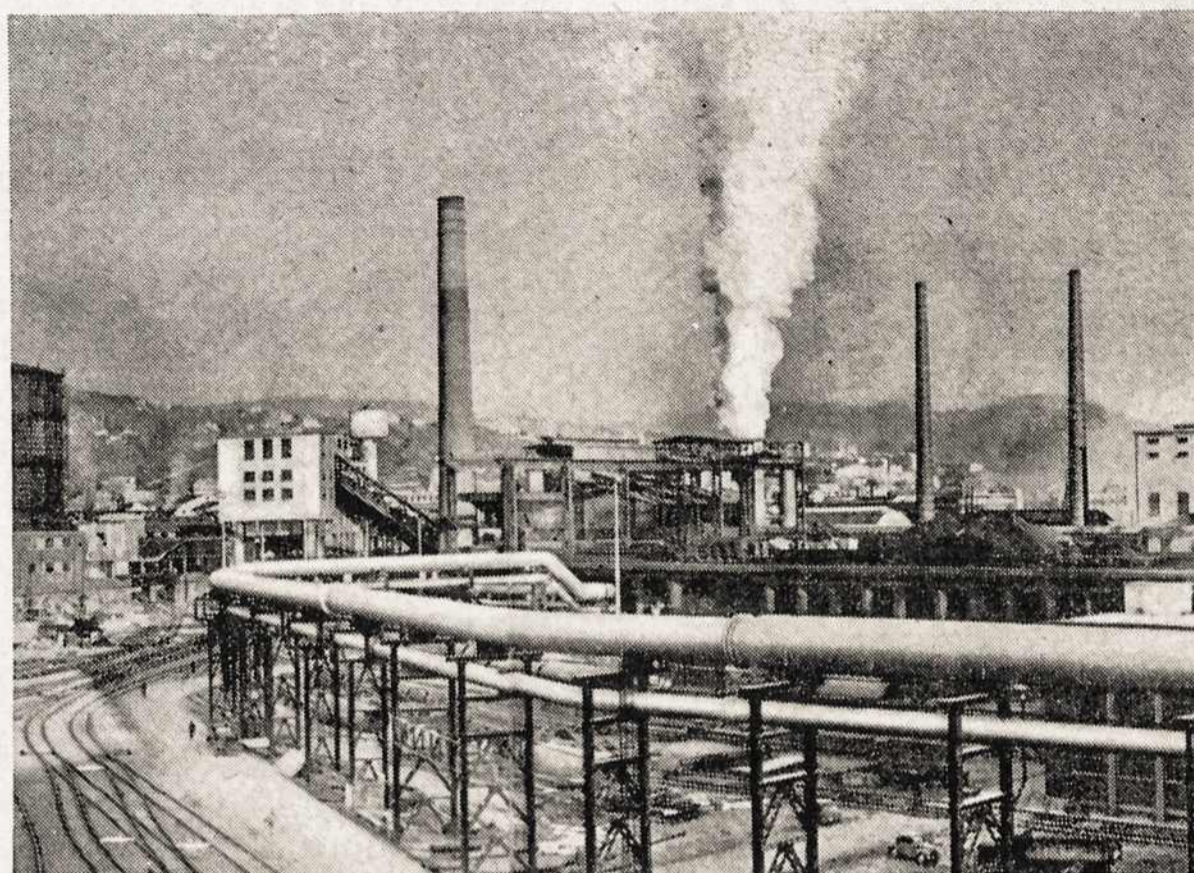
Šiuo klausimu turime svarbias enciklikas. Tai Popiežiaus Leono XIII Rerum Novarum ir Popiežiaus Pijaus XI Quadragesimo Anno. Su šių enciklikų mintimis mes ir pasistengsime bent trumpai "Vyties" skaitytojus supažindinti.

Redakcija

Leonas XIII apžvelgęs šios enciklikos pradžioje iš liberalizmo, laisvamanybės kilusias blogybes, kurios nugramzdino darbininkus į skurdą, liberalizmą pasmerkė. Taip pat atmeta ir socialistų klaidingas priemones, kurias jie siūlo darbininkų padėčiai pagerinti, būtent — privačios nuosavybės panaikinimą, klasių kovą ir kitas. Griežtai atmeta šias socialistų pažiūras kaip neteisingas ir darbininkams nenaudingas. Nurodo, kad panaikinant nuosavybę atimama darbininkui galimybė sunaudoti savo uždarbį, kaip jam patinka: išigyti namą, žemės sklypą ar ką nors kita pastovesnio. Be to, tokios socialistų pažiūros prieštaraujantis protingai žmogaus prigimčiai, kuri siekia darbu užtikrinti ateitį sau ir savo kartoms.

Smerkia klasių kovą, nes jos priežastys yra ne priešinga iš esmės tų klasių prigimtis, bet stoka teisingumo jų (darbo) santykiuose. Jis sako, kad nuostabi krikščioniškų nuostatų jėga — teisingumas ir artimo meilė — gali tą kovą ne tik sustabdyti, bet ir jos šaknis išrauti.

Nepripažįsta, kad būtų galima visiškai visų lygybė valstybėje. Sako, veltui būtų kovojama su pačia prigimtimi, kuri žmones nelygiai apdovanojo gabumais, sveikata, uolumu bei kita. Pranašišškai pastebi, kad vykdamas šias socialistų pažiūras, piliečiai patektų į kietą ir nepakenčiamą vergiją. Matome, kad šiandien

Susirūpinkim darbininkija.

"Žvaigždės" klišė

tas pranašavimas jau yra įvykęs, kur šie socialistų siūlymai komunistų yra vykdomi gyveniman.

TEISINGUMO REIKALAVIMAI

Leonas XIII pabrėžia, kad viena iš didžiausių darbdavio pareigų — atiduoti kiekvienam tai, kas kam teisingai priklauso. Praturtėjimas vargšo skurdu šaukiasi Dievo keršto.

Žmoniškumo reikalavimas draudžia žeminti darbininką, nes pats Dievas labai gerbia žmogaus vertę. Darbas žmogaus nežemina, bet teikia jam garbę. Kas žemina ir yra gėdinga, tai išnaudoti žmones lyg kokius daiktus ir vertinti juos tik kaip darbo jėgą.

Teisingumo ir žmoniškumo reikalavimas neleidžia reikalauti darbo tiek, jog persidirbimas sužlugdytų žmogaus dvasią, o perilsimas — kūną. Tad uždeda pareigą žiūrėti, kad kasdieninis darbo laikas nebūtų ilgesnis, negu išneša darbo jėgos. Draudžia

naudoti mažamečius sunkiems darbams, kurie pakerta jų besiskleidžiančias jėgas.

Iš antros pusės įpareigoja darbininkus sąžiningai atlikti laisvai apsiimtą darbą: neįžeidinėti darbdavio, nežaloti jo turto, vengti dėtis su klasingais gaivalais, kurie kursto net prie patiem darbininkams žalingo maišto.

VALSTYBĖS PAREIGOS

Pirmoji valstybės pareiga — rūpintis bendrąja visuomenės gerove, antroji — globoti vargingųjų sluoksnius, kurie labiau reikalingi jos negu kapitalais apsišarvavę turtingieji. Valstybei priskiria pareigas rūpintis privatinės nuosavybės bei darbo apsauga, žiūrėti, kad nebūtų naudojami sunkiems darbams vaikai ar statomos į dorovei pavojingas darbo sąlygas moterys, teisingas atlyginimas, masių nuproletarizmas ir kiti.

Brangiems "Vyties" Bendradarbiams Kun. Mykolui Vembrei ir teisininkui Juozui Vembrei, mirus jų mylimam broliui Kun. Stanislovui Vembrei, reiškiamo gilios užuojautos.

"Vytes" Redakcija

The Great Personality

Alcide De Gasperi, 1881-1954

Alcide De Gasperi, Italian statesman and leader of his country's Christian Democratic Party, died on August 19th at the age of 73. Although his name became best known abroad as the head of the Italian Government during the crucial years between 1945 and 1953, history will honor him as one of the most far-sighted proponents for the unification of Europe.

De Gasperi was born in Trento, now a part of Italy but then a province of the Austrian Empire. His fight for the restoration of his home country to Italy began during his student years and won him an early prison term. Although he studied in Vienna, he never used the degree he received there. At the age of 23 he became editor of a local Catholic paper. At the age of 30 he was elected member of the Vienna Parliament where he remained till the end of the First World War, fighting for the right of self-determination of his compatriots.

The Peace Treaties rewarded his efforts by returning Trento to Italy. At 40, he was once again elected member of Parliament—the Italian Parliament in Rome, this time.

An unshakable anti-fascist and sincere democrat, De Gasperi fought fascism long after Mussolini's advent. In March 1926, he was arrested by the Black Shirts and sentenced to 4 years in prison for his anti-fascist activities. Upon the intervention of the Vatican, he was released in 1928.

During the German occupation of Rome, he was hidden in the seminary of St. John the Lateran. After the liberation of Rome by the Allies, he resumed political activities and in December, 1944 De Gas-

peri became Minister of Foreign Affairs in Bonomi's second cabinet. One year later he formed his first cabinet and remained in office as Premier until July 1953, without interruption.

During those 8 years De Gasperi's government made great strides in rehabilitating his nation. He was faced with a fight against misery, against disorder and against the psychological turmoil in which Italy found herself as a result of the long war years. He had to combat communism without provoking civil war. The credit goes to De Gasperi for successfully cementing Italy's relationship with the Western powers on the heels of its defeat during the war. No one could have done more to restore confidence in Italy's democratic purpose among the nations of the free world.

It was during his government that the great agrarian reform was launched. The resounding victory won in the 1948 elections bore witness to the status he held in his own country. One of his greatest achievements in office was the way in which he retained a steady influence over the Christian Democratic Party which held an absolute majority in Parliament between 1948-1953. No other statesman could match his qualities as stabilizer.

The free world will ever pay tribute to the memory of Alcide De Gasperi as a profound European whose loyalty to his beliefs will inspire all who believe in freedom and whose untiring work toward the unification of Europe constantly bolstered the hope that Soviet dominated nations shall not always remain enslaved.

TOP THIS

(If You Can)

A woman visited a psychiatrist one day to find out if there was any truth to the neighborhood rumor that she was "a little bit crazy."

"...so, it keeps getting back to me, doctor, that everyone thinks I'm crazy."

"Oh, is that so?"

"Yes. And they say I'm crazy because I like pancakes so much. Is that bad?"

"Why, no. That's nothing. Don't worry about it. I like pancakes, too."

"Really, doctor! Then you must visit me sometime, soon. I have two big trunks just filled with them."

ON THE SIDE: Women, they say, are like angels. They're always up in the air, have few clothes to wear, and are forever harping about something.

PASIRASĖ: Du vyrai darbuojasi prie City Hall: vienas pjauna žolę, o antras rankioja popiergalius. Kai pastarasis buvo besirengias paimti vieną popiergalį, staigą pakyla vėjas ir įneša tą popierių pro atvirą langą į mayor raštinę. Popierių rinkėjas vejasi jį, bet greit grįžta iš kambario ir sako savo draugui: pervėlai, kol aš spėjau įeiti į kambarį, mayoras jau buvo tą popierių pasirašęs...

(The editors invite K. of L. readers to contribute to this department by sending in their own humorous anecdotes; jokes or plain corn. Include name and council of sender so proper credit can be given. Address to TOP THIS editor, 201 K St., So. Boston 27, Mass.)

LEONO XIII PAŽIŪROS

I NUOSAVYBĖ

Privati nuosavybė plaukia iš žmogaus prigimties. Ji yra leistina ir net būtina, bet jos naudojimas gali būti apribojamas bendrosios gerovės labui, kai tai reikalinga. Pageidauja, kad nuproletarinimo dėliai kuo didžiausias darbininkų skaičius įsigytų privačią nuosavybę.

DARBININKŲ SAJUNGOS

Leonas XIII skiria didelę reikšmę darbininkų privačioms organizacijoms, kurių tikslas siekti medžiaginių ir dvasinių gėrybių, rūpintis savišalpos bei profesiniais reikalais. Ypač pageidavo, kad būtų steigiamos bendros darbininkų ir darbdavių sąjungos. Reikalauja, kad valstybė be atodairos netrukdytų darbininkų organizacijoms steigtis, nes teisė žmonėms organizuotis taip pat plaukia iš prigimties. Valstybė sukurtą tik šiai teisei saugoti, o

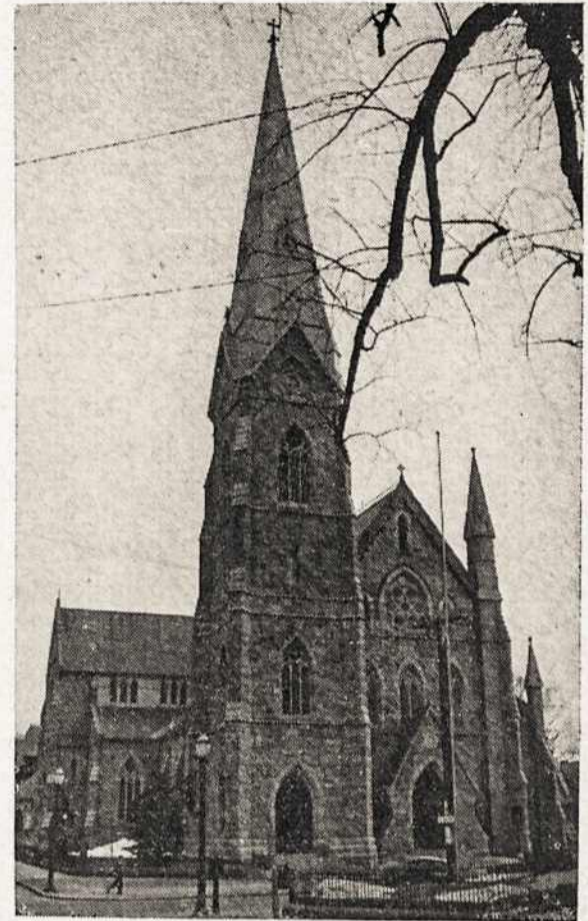
ne naikinti. Valstybė gali jas drausti, kai jų tikslai prieštarauja teisingumui, dorovei ar valstybės gerovei. Tačiau valstybei nimą, nes gyvybinis pasireiškimas einas iš vidaus, gali būti nepataria kištis į jų vidaus gyvelengvai sunaikintas spaudimu iš išorės.

Leonas XIII ragina, kad kiekvienas neatidėliodamas teatlieka savo pareigas, kad tokia daugybė pikto dėl pasivėlavimo dar labiau neišsiplestų.

J. L-kas

Šv. Pranciškaus lietuvių parapijos naujoji bažnyčia, Lawrence, Mass.

Šv. Marijos bažnyčia Lawrence, Mass., kurioj pradžioj prisiglaudė lietuviai.

Kan. F. Kapočius, kuris su Pre! P. M. Juru telkė aukas statyti Prisikėlimo bažnyčiai Kaune.

SPORTS OF ALL SORTS

by Phil Carter

- Q. What is the usual salary paid to the football coach of a large college or university?
- A. The average big-time coach earns between \$10,000 and \$15,000 a year; a considerable higher salary than that of the average college professor.
- Q. Is there a rule that major league baseball teams must play a certain number of games each season?
- A. Each team is scheduled to play 154 games a season, but the total number played by the end of the season may be slightly higher or lower depending upon postponements and the games.
- Q. Is ice hockey Canada's national game?
- A. No. Although the game of ice hockey originated in Canada, it is not the national sport. Lacrosse is Canada's national game.
- Q. In golf what is a "gobble?"
- A. A rapid or hard putt into the hole which, had it not gone in, would have gone some distance beyond the cup.
- Q. Who made the strangest hole in one at golf?
- A. None has been reported to top the one made by Samuel T. Jones, Jr., of Pueblo, Colorado. On May 7, 1949, Jones was wagging his club preparing to tee off on the 120 yard sixth hole when his glasses dropped off and broke. Disregarding this misfortune, he swung anyway; the ball headed toward the No. 7 green, veered off, hit a tree, ricocheted off a water fountain, and dropped in the cup for an ace.
- Q. Where did "duckpin" bowling get its name?
- A. From two old-time baseball men, John McGraw and Wilbert Robinson, who were avid kegleds, conceived the idea of the six inch ball and small pins. During the hours when they were not playing baseball with the Baltimore Orioles, they experimented with their new invention. When they saw the little pins fly, they remarked that they looked like a 'flock of flying ducks.' William Clarke, a Baltimore sports writer, hearing the comparison immediately christened the game "duckpins."
- Q. What team won a Sugar Bowl game by one point without scoring a touchdown?
- A. Texas Christian University which defeated Louisiana State 3 to 2 scoring a field goal to offset LSU's safety.
- Q. What pole vaulter once vaulted 28 feet?
- A. Platt Adam, who established an official mark of 28 feet 2 inches at New York City in 1910, but his vault was for distance and not height.
- Q. In a four-ball golf match, how many balls count?
- A. Two balls count in a four-ball match. The better ball of two players is matched against the better ball of the other two.
- Q. By what name was the game of lawn tennis first known?
- A. "Sphairistike," a name given a version of the modern lawn tennis, by an Englishman, Major W. C. Wingate, its inventor. His game, which was played on an hour-glass shaped court, soon was altered to its present form and name — "lawn tennis."

TO THE GIFTED IN BRAIN

If God gave you a brain, my friend,
 Let not your nasal tip ascend;
 Let not your lips assume a pout;
 Don't be a snob, or strut about;
 Let not your eyebrows raise up high,
 If you know much of how and why.
 Be grateful, and don't let it show,
 If you are one who's in the know.
 If the essence of all knowledge,
 Gained in life or school or college,
 Keeps within your crainal vault,
 Remember son, it's not YOUR "fault".

A lot of credit you must give
 TO CHRIST WHO died, that you may live;
 Instructors; who took pains to light
 Those brain cells which were dark as night.
 A lot of credit that you get,
 Belongs to parents' toil and sweat;
 Who sacrificed so many things,
 Better living, comforts, flings;
 If THAT, in memory does not cling,
 Then son, you haven't learned a THING!

Pensive

NEW YORK - NEW JERSEY DISTRICT

ELIZABETH, N. J.

COUNCIL 52

A Memorial Mass for deceased members was held Sunday, November 21 at 8 o'clock Mass in St. Peter and St. Paul's Church. Rev. Michael G. Kemezis, pastor, celebrated Mass and delivered the sermon. Breakfast followed at the Bavarian Room Restaurant.

A short meeting was held after the breakfast and various committee reports were given.

Frank Grinchis was accepted to membership.

A \$10 donation was made to the Union County unit, New Jersey Assn. for Retarded Children.

A supply of 250 pamphlets describing why a Lithuanian individual should belong to the K. of L. organization was purchased from the "Lithuanian Days" magazine of Los Angeles, Calif. Daniel Degutis, membership chairman, will mail the pamphlets to prospective members.

The membership agreed to say the Rosary at the bier of departed Elizabeth K. of L. members and for members' next-of-kin who have passed away.

A successful barn dance was held on November 20th in the parish hall. Ed-

ward Anilonis and Norbert Wysocki were co-chairmen.

A Christmas party was held December 18th in the Lithuanian Liberty Hall. Dinner was served, gifts were exchanged and Christmas carols sung under the direction of Charles Oskutis. Mr. Oskutis will also produce a Minstrel Show this coming spring.

Elizabeth Council will be host at the district convention on March 6th, which will be held in the parish hall. Preceding the convention, delegates and guests will attend Mass, receive Holy Communion in a body and honor St. Casimir, our Patron Saint.

William Senkus

K. of L. CALENDAR

February 5 — Los Angeles, California

(133) Valentine's Dance.

Baces Hall, 1528 N. Vermont.

March 6 — New York - New Jersey Dis-

trict Convention, St. Peter & St.

Paul's parish hall, 216 Ripley

Place, Elizabeth, N. J.

Host: Council 52, Elizabeth.

OHIO-MICHIGAN DISTRICT

DAYTON, OHIO

COUNCIL 95

Our trip to South Bend, Ind. was quite successful. It may not have been the best game of Notre Dame's this season (they beat No. Carolina 42-14) but we all enjoyed it.

Cat nips from the trip

We understand Mike Racy and George Zilinskas had a card game going on while asleep. George forgot whose deal it was! We hear Elinor Sluzas had a "surprise shower"! Eloise Berczelly's comment was "she missed Johnny". Fran Zelinskas requested we have our seats lower next time — climbing those steps is hard on the age. Our singing group did fine with Charlie Petkus off key all the way. Anyone need a green top hat? See Ted Sluzas. George Zelinskas slept through all the noise — Rose Ann Ambrose tried too.

A sad note to the outing was the shock of Stan Lucas' untimely death. It happened so suddenly that one could hardly believe it. Our very very deepest sympathies are sent out to Mary, his wife, and two children. Stan will never be forgotten. He was one of our most dependable members. He was very active in parish

VYTIES PLATINIMO VAJUS

VISI VYČIAI IR JŲ PRIETELIAI Į DARBĄ!

- Vyčių Centro Valdyba ir VYTIES Redakcija skelbia VYTIES platinimo vaju nuo š. m. gruodžio 1 d. iki 1955 m. kovo 1 d. Daugiausia surinkusiems VYTIES prenumeratorių paskirta 13 dovanų: trys dovanos pinigais — \$25, \$15, \$10 ir dešimt dovanų knygomis.
- Dovanoms skirti \$50 paaukojo kun. Dr. J. Prunskis "Draugo" Redaktorius, Chicago, Ill. O dešimt knygų apie Fatimą Mariją Kalbą Pasauliui Kun. M. Vembrė, Stoughton, Mass.
- Tat, Vyčiai ir jų prieteliai, aplankykite visus pažįstamus ir kiekvieną lietuvišką šeimą!! Pasistenkite nuoširdžiai atlikti šį gražų Vyties platinimo darbą ir laimėti paskirtas dovanas.
- Tenelieka 1955 metais nė vieno jaunuolio-ės, kuris neskaitytų jaunimo laikraščio VYTIS!

ANTANAS BALCYTIS-36
2512 W. 45 PL.
CHICAGO, ILL.

11220

Happy New Year

Council 25, Cleveland, Ohio

affairs also. Members throughout the district will not forget him. He is a big loss to the entire organization.

On November 20th the council held a fall dance in the church hall. The turnout was fair but those who did come had a grand time. On the committee was Charlie Petkus who came up with some fancy decorations for the affair. Elinor Sluzas and Rose Ann Ambrose, also on the committee, took care of the band which certainly was enjoyed by all. Some of our male members were so influenced by the music, they put on a show for the fair sex. Stan Vaitkus and Rose Ann Ambrose did a neat Charleston. Stan still baffles Helen with his many hidden talents. Mike Petkus and Stan were in charge of raffling off an electric roaster. Part of the profit will be turned over to the district treasury.

On Nov. 27th we had the pleasure of entertaining Vyto Gestautas, Jerry Jesulaitis and Vitt Lubert from Chicago. With them they brought our Bowling trophy. There was never a dull moment that evening. Vitt Lubert put on a one-man singing show when everything slowed up. Mike Racy did the accompanying.

On Dec. 5th the members received Holy Communion in a body at the 8 o'clock Mass. This was in conjunction with our Advent duty. Breakfast followed at the Biltmore Hotel. The officers of the council thought it was the best turnout we ever had.

Election of 1955 officers was held at our December 6th meeting. The following were elected: Spiritual Advisor, Fr. Waltet Katarskis; President, Charlie Petkus; 1st Vice-Pres., Ted Sluzas; 2nd Vice-

Pres., Charlie Vangas; Recording Sec'y., Pat Zelinskas; Financial Sec'y., Mike Petkus; Terasurer, Frank Gudelis; "Vy-tis" Correspondent, Fran Petkus; Delegates to "Sarišas" Charlie Petkus and Stan Vaitkus; Building Fund Trustees, Mary Lucas and Ann Scott; Condolence Sec'y. Mary Lucas; Lithuanian Affairs, Frank Gudelis; Custodian, Charlie Petkus. We extend the outgoing officers our congratulations on the wonderful job they did. Best of luck to the new officers!

November birthdays: Polly Pietrzak (the 21st), Ada Sinkwitz (the 27th) and Ted Sluzas (the 29th). Anniversaries celebrated by Ann and John Scott on the 6th, Pete and Paulette Petkus on the 23rd, and Fran and Mike Petkus on the 27th. December birthday greetings to Andy August (the 4th), Frank Gudelis (the 14th), Joe Somentis (the 26th), Mike Petkus and Jim Kavalauskas (both on the 29th). Congratulations to Fran Vangas on her birthday which fell on the 3rd of Dec.

Happy New Year! *Us Petkus'*

SKAITYK

ir PLATINK

"VYTI"

NEW ENGLAND DISTRICT

PROVIDENCE, R. I.

COUNCIL 103

Congratulations are in order for two of our members, Vytautas Jurgelevičius and Juozas Kie'a who became American citizens November 22.

November 27th found many members of C-103 at the Statler Hotel in Boston for Southie's annual dance.

Our sports chairman can be quite proud when he speaks of C-103's bowlers. Our girls' team has taken 8 points. And our men's team also took 8 points so far. It seems as though we have quite a few competitors that are frightened to show up at our scheduled matches. We've bowled two weeks thus far and first it was the Southie men that failed to show up until time came for refreshments, then following their example, the Cambridge girls lost the road.

Most people take vacations in the summer, but two of our daring members, Joe Kiela and Al Straznick, were seen driving down the New Jersey Turnpike heading for Phillie.

Preceding our Christmas Party, eight members received their 2nd Ritual degree. The ceremony was quite impressive.

With January here and it starting a new year also means new officers for C-103. The outgoing officers deserve many thanks for the wonderful job they did in their endeavor of improving our K. of L. council. We can truly say that 1954 was a successful and prosperous year for us.

Laimingų Naujų Metų Visiems.

EM*DEE